

พระราชบัญญัติสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร (Integrated Resort : IR)

หรือกฎหมายคาสิโน ของประเทศญี่ปุ่น

เนื้อหา

ประกอบด้วย

หมวดที่ ๑ บททั่วไป (มาตรา ๑-๕)

หมวดที่ ๒ หลักการพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร

ส่วนที่ ๑ นโยบายพื้นฐานเกี่ยวกับการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร (มาตรา ๖-๑๐)

ส่วนที่ ๒ คุณสมบัติและหน้าที่หลักของคณะกรรมการควบคุมดูแลกิจการคาสิโน (มาตรา ๑๑)

ส่วนที่ ๓ เงินอุดหนุน (มาตรา ๑๒-๑๓)

หมวดที่ ๓ สำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร (มาตรา ๑๔-๒๓)

บทบัญญัติเพิ่มเติม

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

(วัตถุประสงค์)

มาตรา ๑ รัฐกำหนดให้มีสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร เพื่อทำหน้าที่ดำเนินงานอย่างจริงจังและครอบคลุม ในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติและนโยบายพื้นฐานว่าด้วยการท่องเที่ยวครบวงจร ตามที่รัฐบาลมีมติให้ความช่วยเหลือด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเตรียมการเปิดสถานประกอบการและเศรษฐกิจภูมิภาค รวมถึงสนับสนุนการปรับปรุงการคลังสาธารณะ

(คำจำกัดความ)

มาตรา ๒ ในพระราชบัญญัติ คำว่า “สถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร” หมายความว่า สถานประกอบการที่ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และมีผู้ประกอบการภาคเอกชนเป็นผู้ก่อตั้งและบริหาร ได้แก่ คาสิโน (สถานประกอบการคาสิโน ต้องเปิดให้บริการและประกอบกิจการภายในพื้นที่สถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร โดยผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมดูแลกิจการคาสิโน ตามมาตรา ๑๑) สถานที่จัดการประชุม สถานที่จัดกิจกรรมสันทนาการ สถานที่จัดนิทรรศการ สถานประกอบการโรงแรมและที่พัก และอื่น ๆ

ในพระราชบัญญัติ คำว่า “พื้นที่สถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร” หมายความว่า พื้นที่ที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีผู้มีอำนาจตามคำร้องขององค์การมหาชนส่วนท้องถิ่นที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในฐานะพื้นที่ที่สามารถเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจรได้

(แนวคิดพื้นฐาน)

มาตรา ๓ การเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจรจะส่งเสริมเศรษฐกิจภูมิภาค ด้วยการผลักดันให้เกิดสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อน (Staying Tour) เพื่อสร้างแรงดึงดูดต่อการแข่งขันระหว่างประเทศ ในธุรกิจท่องเที่ยว โดยนำความคิดสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของประชาชนในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ พร้อมทั้งคืนกำไรที่ได้จากการเปิดสถานประกอบการคาสิโนซึ่งบริหารงานภายใต้การดูแลและควบคุม โดยรัฐบาลอย่างเหมาะสม กลับคืนสู่สังคม

(หน้าที่ของรัฐบาล)

มาตรา ๔ รัฐบาลมีหน้าที่ขับเคลื่อนการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจรตามหลักการในมาตราก่อน

(การจัดการตามกฎหมาย)

มาตรา ๕ รัฐบาลต้องวางแผนการจัดการที่จำเป็นในการดำเนินการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจรให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในหมวดถัดไป การจัดการตามกฎหมายที่จำเป็นที่ว่านั้นจะต้องดำเนินการตามเป้าหมายภายใน ๑ ปี หลังจากที่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้

หมวดที่ ๒ หลักการพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร

ส่วนที่ ๑ นโยบายพื้นฐานเกี่ยวกับการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร

(การสร้างสถานที่ท่องเที่ยวที่กระตุ้นอัตราการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้เพิ่มสูงขึ้น)

มาตรา ๖ รัฐบาลต้องกำหนดมาตรการในการใช้ประโยชน์จากลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นที่เป็นพื้นที่ก่อสร้างสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร และจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการก่อสร้างสถานที่ท่องเที่ยวที่จะนำมาซึ่งการกระตุ้นอัตราการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้เพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

(การกระตุ้นอัตราการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศและการส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น)

มาตรา ๗ รัฐบาลมีหน้าที่กำหนดมาตรการการลงทุน ทักษะด้านการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีขั้นสูงของภาคเอกชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น โอกาสในการจ้างงาน และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยการเปิดให้บริการสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร

(การเคารพต่อแนวคิดขององค์การมหาชนส่วนท้องถิ่น)

มาตรา ๘ รัฐบาลมีหน้าที่กำหนดมาตรการสะท้อนภาพความเป็นเลิศของแนวความคิดในการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจรโดยองค์การมหาชนส่วนท้องถิ่น (รวมถึงการคัดเลือกผู้ประกอบการที่จะเปิดให้บริการและบริหารงานสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร)

(ระเบียบข้อบังคับสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการกิจการคาสีโน)

มาตรา ๙ ผู้ประสงค์จะเปิดให้บริการและบริหารจัดการสถานประกอบการกิจการคาสีโน (รวมถึงผู้ประสงค์จะประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเปิดให้บริการและการบริหารจัดการสถานประกอบการกิจการคาสีโน) ผู้ที่ตั้งใจจะผลิต นำเข้า และจัดจำหน่ายเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่เกี่ยวกับกิจการคาสีโน และผู้ที่ตั้งใจจะดำเนินธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการกิจการคาสีโน (ซึ่งเรียกว่า “ผู้เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการกิจการคาสีโน” ตามที่กำหนดไว้ในวรรคถัดไป) นั้น จะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของคณะกรรมการควบคุมดูแลกิจการคาสีโนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ ของกฎหมายฉบับนี้

(ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการเปิดให้บริการและการบริหารจัดการสถานประกอบการกิจการคาสีโน)

มาตรา ๑๐ ด้วยแนวคิดที่มุ่งเน้นการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายในสถานประกอบการกิจการคาสีโน รวมถึงการรับมือกับผลกระทบจากความเสียหายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการเปิดให้บริการและการบริหารจัดการสถานประกอบการกิจการคาสีโน ดังนั้น รัฐบาลมีหน้าที่กำหนดมาตรการรับมือตามประเด็นต่อไปนี้

๑. หลักเกณฑ์สำคัญเพื่อรับรองความโปร่งใสของเกมที่เปิดให้เล่นในสถานประกอบการคาสีโน
๒. การใช้ประโยชน์จากชิพ (Chip) และอุปกรณ์แทนเงินสดอื่น ๆ ซึ่งใช้ในสถานประกอบการคาสีโนอย่างถูกต้องเหมาะสม
๓. ระเบียบปฏิบัติเพื่อคัดกรองบุคคลไม่พึงประสงค์ไม่ให้มีส่วนร่วมในสถานประกอบการคาสีโน เช่น สมาชิกกลุ่มอันตรายที่ปะปนอยู่ในกลุ่มผู้ใช้บริการ และบุคคลไม่พึงประสงค์ที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการคาสีโน
๔. การควบคุมดูแลโดยผู้เปิดให้บริการและบริหารจัดการสถานประกอบการคาสีโน และการติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวก การกำหนดโครงสร้างและระบบงานป้องกันอาชญากรรม เพื่อระงับอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น
๕. หลักเกณฑ์สำคัญในการรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น
๖. หลักเกณฑ์สำคัญในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานประกอบการคาสีโน
๗. มาตรการที่จำเป็นในการอบรมสั่งสอนเยาวชนให้สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ และการเผยแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่เยาวชน เพื่อปกป้องคุ้มครองเยาวชน
๘. มาตรการที่จำเป็นในการป้องกันผลกระทบทางลบที่เกิดจากภาวะเสพติดการพนัน อันเนื่องมาจากการเปิดให้บริการของสถานประกอบการคาสีโน

นอกเหนือจากบทบัญญัติที่ระบุไว้ในวรรคก่อนหน้า รัฐบาลมีหน้าที่วางแผนการจัดการที่จำเป็นเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่สามารถเข้าไปใช้บริการในสถานประกอบการคาสีโน และระเบียบการเข้าใช้บริการในสถานประกอบการคาสีโน ให้สอดคล้องกับแนวคิดการป้องกันผลกระทบในทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดให้บริการของสถานประกอบการคาสีโน เว้นแต่กรณีผู้ใช้บริการที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ส่วนที่ ๒ คุณสมบัติและหน้าที่พื้นฐานของคณะกรรมการควบคุมดูแลกิจการคาสีโน

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการควบคุมดูแลกิจการคาสีโน ต้องดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยผู้เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการคาสีโน โดยให้สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมดูแลกิจการคาสีโนในฐานะหน่วยงานภายนอก เพื่อวางแผนการรักษาความปลอดภัยและทำนุบำรุงความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมนั้น ๆ ภายหลังจากที่มีการเปิดให้บริการและการบริหารจัดการสถานประกอบการคาสีโน ตามที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้

ส่วนที่ ๓ เงินอุดหนุน

(เงินอุดหนุน)

มาตรา ๑๒ รัฐบาลและองค์การมหาชนส่วนท้องถิ่นสามารถเรียกเก็บเงินอุดหนุนจากผู้เปิดให้บริการและบริหารงานสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร ตามที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมาย

(ค่าเข้าใช้บริการ)

มาตรา ๑๓ รัฐบาลและองค์การมหาชนส่วนท้องถิ่นสามารถเรียกเก็บค่าเข้าใช้บริการจากผู้เข้าใช้บริการสถานประกอบการคาสีโนได้ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมาย

หมวดที่ ๓ สำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร

(การจัดตั้ง)

มาตรา ๑๔ การจัดตั้งสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร (ในบรรทัดถัดไป จะเรียกว่า “สำนักงานควบคุมดูแลฯ”) เพื่อทำหน้าที่บริหารงานด้านการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร

(หน้าที่ด้านการบริหารจัดการ)

มาตรา ๑๕ สำนักงานควบคุมดูแลฯ รับผิดชอบหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ประสานงานทั่วไปด้านการเปิดให้บริการสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร
๒. จัดทำร่างกฎข้อบังคับและร่างกฎหมายประกอบที่จำเป็น เพื่อดำเนินการเปิดให้บริการสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจรอย่างเข้มงวดและครอบคลุม
๓. ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเปิดให้บริการสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร

ให้นายกรัฐมนตรีรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับสำนักงานควบคุมดูแลฯ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายของคณะรัฐมนตรี (กฎหมายปีโชวะที่ ๒๒ ฉบับที่ ๕)

(โครงสร้างองค์กร)

มาตรา ๑๖ ในสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร ให้ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และสมาชิก

(ประธานสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร)

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งรักษาการประธานสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร (ในบรรทัดถัดไป จะเรียกว่า “ประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ”) ประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ ทำหน้าที่พิจารณากิจการงานของสำนักงานควบคุมดูแลฯ ในภาพรวม และกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของแต่ละแผนก

(รองประธานสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร)

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งรักษาการรองประธานสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร (ในบรรทัดถัดไป จะเรียกว่า “รองประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ”) รองประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ ทำหน้าที่สนับสนุนภารกิจงานของประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ

(สมาชิกสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร)

มาตรา ๑๙ สำนักงานควบคุมดูแลฯ จะแต่งตั้งสมาชิกสำนักงานควบคุมดูแลการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร (ในบรรทัดถัดไป จะเรียกว่า “สมาชิกสำนักงานควบคุมดูแลฯ”) พระราชบัญญัติกำหนดให้รัฐมนตรีที่เหลือทั้งหมด นอกเหนือจากรัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ และรองประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสำนักงานควบคุมดูแลฯ

(การนำเสนอข้อมูลและการประสานความร่วมมืออื่น ๆ)

มาตรา ๒๐ กรณีสำนักงานควบคุมดูแลฯ พิจารณามีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้ภารกิจบรรลุเป้าหมาย สำนักงานควบคุมดูแลฯ สามารถร้องขอความร่วมมือ คำชี้แจง การให้ความเห็น และการนำเสนอข้อมูลที่เป็น จากบุคคลและหน่วยงานดังต่อไปนี้

๑. หน่วยงานที่ตั้งขึ้นโดยรัฐบาลกำกับดูแลหรือถือหุ้นบางส่วน (หน่วยงานดังกล่าวเป็นนิติบุคคลที่ก่อตั้งขึ้นโดยบทบัญญัติการจัดตั้งพิเศษ ตามกฎหมายพิเศษ หรือก่อตั้งขึ้นโดยตรงตามบทบัญญัติของกฎหมายจัดตั้งของกระทรวงมหาดไทย (กฎหมายฉบับปีเฮเซที่ ๑๑ ข้อ ๙๑) มาตรา ๔ วรรค ๑ ข้อ ๙))
๒. ประธานของหน่วยงานอิสระที่บริหารงานโดยส่วนท้องถิ่น (เป็นหน่วยงานอิสระที่จัดขึ้นตามบทบัญญัติของกฎหมายหน่วยงานอิสระที่บริหารงานโดยส่วนท้องถิ่น (กฎหมายฉบับปีเฮเซที่ ๑๕ ข้อที่ ๑๑๘))
๓. องค์กรอิสระ (เป็นองค์กรอิสระที่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยข้อบังคับทั่วไปสำหรับองค์กรอิสระ (Act on General Rules for Incorporated Administrative Agency) มาตรา ๒ วรรค ๑ (กฎหมายฉบับปีเฮเซที่ ๑๑ ข้อ ๑๐๓))
๔. องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น
๕. องค์กรบริหารที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีสำนักงานควบคุมดูแลฯ พิจารณาว่ามีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้ภารกิจบรรลุเป้าหมาย สำนักงานควบคุมดูแลฯ สามารถร้องขอความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานที่นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไปแล้ว ในวรรคก่อนหน้า

(ที่ประชุมเตรียมการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร)

มาตรา ๒๑ กำหนดให้มีสถานที่ประชุมเตรียมการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจรขึ้นที่สำนักงานควบคุมดูแลฯ (ในบรรทัดถัดไป จะเรียกว่า “ที่ประชุมเตรียมการฯ”)

ให้ที่ประชุมเตรียมการฯ ประกอบด้วย กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี จำนวนไม่เกิน ๒๐ คน โดยคัดสรรจากบรรดาผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

ที่ประชุมเตรียมการฯ มีหน้าที่ศึกษาและพิจารณาหรือเกี่ยวกับประเด็นสำคัญเกี่ยวกับนโยบายที่จะนำมาใช้ในการเปิดสถานประกอบการท่องเที่ยวครบวงจร และนำเสนอความเห็นต่อประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ

หากที่ประชุมเตรียมการฯ ได้นำเสนอความเห็นต่อประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ แล้ว ตามวรรคสาม ที่ประชุมเตรียมการฯ จะต้องรายงานเนื้อหาดังกล่าวให้สาธารณชนทราบโดยไม่ล่าช้า

หากประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ กำหนดนโยบายตามความเห็นของที่ประชุมเตรียมการฯ ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค ๓ ประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ จะต้องแจ้งให้ที่ประชุมเตรียมการฯ ทราบ

(สำนักเลขาธิการ)

มาตรา ๒๒ ให้สำนักเลขาธิการมีหน้าที่จัดการงานธุรการของสำนักงานควบคุมดูแลฯ และกำหนดอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น ภายในสำนักเลขาธิการ นอกจากเลขาธิการแล้ว จะมีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามความจำเป็น เลขาธิการได้รับการแต่งตั้งจากประธานสำนักงานควบคุมดูแลฯ และทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจงานของสำนักเลขาธิการ

(การมอบหมายตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี)

มาตรา ๒๓ นอกเหนือจากบทบัญญัติตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับสำนักงานควบคุมดูแลฯ ให้เป็นไปตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

บทบัญญัติเพิ่มเติม

(วันที่มีผลบังคับใช้)

พระราชบัญญัติให้มีผลบังคับใช้ นับตั้งแต่วันที่ประกาศ แต่บทบัญญัติในหมวดที่ ๓ จะมีผลบังคับใช้
ภายหลังจากที่มีการออกคำสั่งคณะรัฐมนตรี แต่ต้องไม่เกิน ๓ เดือน นับจากวันประกาศใช้เป็นกฎหมาย
(การแก้ไข)

หากเห็นชอบให้ดำเนินการแก้ไขนโยบายที่กำหนดขึ้นตามบทบัญญัติ มาตรา ๕ และบทบัญญัติอื่น ๆ
ในกฎหมายฉบับนี้ จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน ๕ ปี นับจากวันที่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้

(นายกรัฐมนตรีลงนาม)